

L'autonomisme ensopega amb Ripoll (i 2)

written by Jaume Gras i Bartrolí | 22 de juny de 2023

Es pot llegir el primer article [aquí](#).

A Catalunya ja tenim llarga experiència de fenòmens migratoris. És la regió d'Europa que ha rebut més gent estrangera per motius econòmics. Més immigrants. El 130 per cent en un segle. Ha estat una experiència fantàstica i civilitzada, diran alguns! No hi hagut cap problema, ens confirmaran els que no en volen, de problemes.

Mireu *Datosmacro.com* i dediqueu unes hores per contrastar-ho. És un bon exercici. També resulta estrany que els que es diuen nacionalistes/catalanistes o independentistes hagin preferit callar, acceptar i aplicar aquestes polítiques durant quaranta anys. Sense dir res. Sense demanar explicacions. Potser els anava bé. El resultat, però, és que a l'àrea metropolitana mai més governarà un partit que faci olor de catalanitat com ho feia als anys trenta. La història ens ensenya que la cobdícia dels nostres patricis per fer "bullir l'olla" a curt termini, és directament proporcional a la seva ineptitud política. Mai més podran governar a la capital de Catalunya perquè mai més tindran els vots suficients per fer-ho. Als països més seriosos la gent que ve de fora ho fa perquè l'economia va bé i genera feina. A Catalunya, històricament, la mecànica és a la inversa. És el moviment de persones el que escalfa l'economia local. Això és una estafa i les estafes sempre necessiten replicar-se fins que col·lapsen.

Si el *santmentfotisme* català l'haguessin practicat els governs d'Islàndia, Àustria, Finlàndia, o qualsevol país de la nostra mida, tot i tenir l'estat al darrere, es trobarien amb un problema greu de pervivència. Per això cap d'aquests estats, o les seves poblacions amb un debat lliure i madur, ha consentit

una política de minorització a la catalana. Cap d'aquests estats ha acabat reduint els seus naturals a un 33% de la població. No té cap mena de sentit perquè és una ximpleria monumental.

Els grans valedors del *Volem acollir, sense control, ni protecció* haurien de ser més proactius i explicar-nos quin profit n'hem tret, els catalans i la catalanitat, de les migracions massives pretèrites. Jo crec que ho haurien de fer per encetar un bon debat.

Observeu també les dades dels resultats de les eleccions del 25D de 2017 i veureu de què parlem. Poble per poble, ciutat per ciutat, sobretot a les grans concentracions humanes del *Cinturón Rojo*, com en diu TV3. Feu una tria i veurem si el criteri dels resultats és ideològic i plural com diuen o per qüestions nacionals.

Com es pot educar en una mateixa aula nens procedents de tantes cultures i llengües diferents, amb registres diferents, i voler fer-ho només amb el voluntarisme dels mestres sense multiplicar per tres o quatre els recursos? Educar ha de ser l'objectiu de qualsevol país civilitzat amb una societat estable i cohesionada. Educar bé els propis i els nouvinguts. Perquè a tot el món hi ha propis i nouvinguts, malgrat que els molesti tant al criollisme. Ni millors, ni pitjors.

Abans de fer callar, haurien d'explicar millor quins han estat els beneficis d'aquest increment massiu de població més enllà del descens de salaris per excés de mà d'obra. Que ho expliquin ara que la distribució del PIB per habitant és més baix, el cost de la vida més elevat, la decrepitud dels serveis i la descapitalització del país més evident. La pobresa als carrers ja ni la volen amagar. Una pobresa que afecta especialment les persones que han arribat darrerament. Com es pot estar tan satisfet de tenir centenars de nois voltant pels carrers, amb carretons se supermercat, recollint ferralla i trastos vells als contenidors o venent peces

fraudulentes en mantes per tota la costa catalana. Tot això quin sentit té i on condueix?

Crec que és difícil d'explicar i d'entendre. Fa uns anys, l'autonomisme oficial ens deia que l'arribada de la immigració servia per pagar les pensions, una justificació, per contra, no gaire humanitària i molt egoista. Les pensions ara les paga el Pressupost General de l'Estat, perquè per la via de la compensació dels que treballen no s'hi arriba en molt bona part per culpa dels salaris porqueria. D'aquest pressupost general, els catalans n'aportem 60 milions d'euros cada dia.

Ens haurien d'explicar unes virtuts que, al marge d'una justificació moral –a tenir en compte–, no comparteix ningú de forma tan beatífica a cap país del planeta. Tot el món sap que amb la gent necessitada, amb la bona gent, i amb la seva mobilitat i desplaçament massiu, es pot fer política contra tercers. Alta i malèvola política en contra d'altres. Sempre s'ha fet. Mireu el Sàhara. O el Tibet... o...

Tots els països desitgen perviure. És la seva raó de ser. En principi Catalunya semblava que també ho pretenia. Els autonomistes només aspiren, des de fa anys, a salvar la carcassa geogràfica i els salaris administratius i polítics que finalment és l'única cosa que poden decidir una mica. Cada cop es constata més que des de l'interior s'ha fomentat un discurs malèvol que, a foc lent, ens vol dur al cau castellà. Per consentiment i per sempre més. Ja hem fet tard!, ens diran.

Tots els països lliures aspiren a que la seva nació perduri, una idea que no comporta per si mateixa cap ingerència, ni malevolència contra ningú, ni d'essencialisme opressor, com sí que patim els catalans amb el vistiplau del règim del 78.

Al meu entendre, hi ha una falsa percepció sobre què és correcte o no ho és respecte la immigració. Alguns pretenen enfocar-ho com una qüestió només d'ordre moral i com si

Catalunya fos una superpotència sobirana que hagués de ser, a la força, la més generosa amb tothom, per un principi universal no escrit. Això és un discurs antipolític, sobretot en les circumstàncies en què ens trobem els catalans. I un suïcidi col·lectiu.

Catalunya està sotmesa a un poder foraster institucionalitzat i molt influenciada pel control ideològic del políticament correcte que en el nostre cas és una de les múltiples cares del criollisme hispànic, cada cop més desvergonyat i sense cap mena de resposta, ni contrast dialèctic per part de la catalanitat. Tothom calla.

Com callen els nostres “estimats” processistes que tenen por de perdre-ho tot. Aquells que diuen que volen la independència dels catalans i parlen castellà a Madrid per constatar que són bons xicots i xicotes bilingües. Quina Catalunya lliure vol la lleva del 78? La confiança amb aquesta gent ja s’ha acabat i la gran desafecció pot ser l’inici del càstig merescut.

Tinc la certesa que a la senyora Sílvia Orriols, alcaldessa de Ripoll sense els tripijocs de Barcelona dels partits “demòcrates” de l’Espanya eterna, li faran la vida impossible. Especialment els “nostres”. Els grans adaptatius. Li diran de tot per evitar que des de Ripoll pugui sorgir un moviment de reacció imprevisible contra el frau polític dels darreres decennis. Li abocaran impropis, falses veritats i moltes mentides per evitar que aquesta nova proposta de parlar en llibertat, es vegi reflectida en una onada espontània “similar” a la d’Arenys de Munt. Aquesta onada, de seguida la van controlar i canalitzar. La de Ripoll, amb l’experiència del 1r d’octubre, els hi podria costar més de domesticar. Vejam com evoluciona.